

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Χίλια οκτακόσα κι' ένεννιάξην,
στέφανον λαχάνων ή πατρίς ής πλέξην.

Τού μηνός Νοεμβρίου έννάτη
κι' αριθάρουν πολλοί Κορδονάτοι.

Έτος άριθμοϋμεν δέκατον και τρίτον
κι' έδρα μας ή χώρα των άρχαιοτήτων.

Έξήντα πέντε και πεντακόσα,
Βουλή μός ήλθε βουλιμώσα.

**Φουχτώστε λεπίδα
γιά πίστι και πατριδα.**

Άφήστε τους Ματσάληδες, τάναρχικά καθάρματα,
και τρέξτε' εκεί πέρα,
πού λαμπερά βροντοβλάουν τὰ Τουρκομάχα τάρματα
του Μπρούφα, του Βερβέρα.

Έκει μουγγρίζει τὸ στοιχειό τῆς νέκρας, τῆς σφαγῆς,
και κοκκινίζουν χώματα τῆς πατρικῆς μας γῆς,
έκει φωλιάζει τύραννος μ' αίματομένο στέμμα
και πίν' ἰθρῶτ' ἀδελφικό κι' ἀδελφικό μας αίμα.

Έκει σκλαβιαῖς ἀληθιναις και σίδερα βαρειά,
κλάμμα πικρὸ κι' ἀτέλειωτο χωρὶς παρηγοριά,
κι' εκείνον, πού γιά τόνωμα τῆς 'λευθερίας' πεθάνη,
τόν καρτερεῖ παλληκαριᾶς τραγοδι και στεφάνι.

Πέρα κατὰ τὸν 'Όλυμπο κυττάξετε μὲ νόνο
πῶς πᾶν τὸν θάνατο νὰ 'έρουν ἐγγόνια του Βλαχάδα,
κι' εκείνο νὰ ζηλεύετε τὸ παλληκαρι μόνο,
πού τρέχει τὴν ἀληθινὴ νὰ ζωντανέψη σκλάδα.

Μόνον εκεί σηκώστετε μαχαίρι μ' ἀπονιά
και μπήχτε το μὲς 'στό κορμί του Τούρκου του φονιά,
κι' αφήστε τους Ματσάληδες τὸν Ραβασσὸλ νὰ κάνουν,
φονιάδες ἐγεννήθησαν, φονιάδες θὰ πεθάνουν.

Ό τιμημένος δουλευτής κι' ὁ γνωστικός ἐργάτης,
πού γιά Θεὸ κι' ἐλεύθερη πατριδα λαχταρᾶ,
μόνο γι' αὐτὴν και τὸ σταυρὸ πετετέτ' ἐπαναστάτης
φωναζώντας ἀνάθεμα 'στὸν κάθε μαχαίρᾶ.